

Václav Bárta

Ilustrace Zuzana Dreadka Krutá

# KNÍŽKA O DOMÁCÍCH ZVÍŘÁTKÁCH



čte ní  
pro  
prv | ňáč  
ky

bambóok®

# Další zábavná dobrodružství zvířecích hrdinů



Václav Bárta

Ilustrace Zuzana Dreadka Krutá

# KNÍŽKA O DOMÁCÍCH ZVÍŘÁTKÁCH



čte | ní  
pro  
prv | ňáč  
ky

bambóok®

**Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy**

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**. Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.

**Václav Bárta**

## **KNÍŽKA O DOMÁCÍCH ZVÍŘÁTKÁCH**

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

[www.grada.cz](http://www.grada.cz)

jako svou 10 127. publikaci

Ilustrace Zuzana Dreadka Krutá

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 88

Vydání 1., 2025

Vytisklo TISK CENTRUM s.r.o., Moravany u Brna

© Grada Publishing, a.s., 2025

Cover Illustration © Zuzana Dreadka Krutá, 2025

ISBN 978-80-271-8059-2 (pdf)

ISBN 978-80-271-5776-1 (print)

# Obsah

Předmluva .....	7
Kráva .....	11
Prase .....	15
Býk .....	21
Kohout .....	25
Kůň .....	31
Slepice .....	35
Ovce .....	41
Krocán .....	45
Beran .....	51
Pes .....	55
Husa .....	61
Kočka .....	65
Kozel .....	71
Osel .....	75
Koza .....	81
O autorovi .....	86



## Předmluva

Dneska jsem se potkal se starým kamarádem psem Alíkem. Byli jsme ve dvoře. A když se mě zeptal, co tady vlastně dělám, řekl jsem mu, že jsem napsal novou knížku. „A protože je právě o zvířátkách ze dvora, rozhodl jsem se, že ji tady zvířátkům přečtu. A můžeme tomu předčítání říkat třeba Odpoledne se strýčkem Vaškem.

Dobrý nápad, co říkáš?“

Alík se na mě podíval a chvíli nic neříkal. Nakonec vyštěkl: „A máš na to souhlas? Podívej se do knížek o zvířátkách, co jsi napsal. A přečti si, co tam stojí hned na první stránce. Že žádná část knížky nesmí být použita bez souhlasu. A jak by mohl autor napsat knížku o zvířátkách, kdyby s tím, co o nich píše, nesouhlasili jeho hrdinové?“

„No jo. Co s tím ale naděláme? Knížka už je napsaná. To by znamenalo, že mám na nápad se čtením zapomenout?“

„Víš co?“ řekl Alík nakonec. „Necháme to koňovi. Ten má větší hlavu.“

Moudrý kůň pohodil hřívou a řekl: „My bychom ti to psaní o nás povolili. Kdybychom věděli, co o nás píšeš. Ale jak bychom to zjistili, když ta knížka nemohla ještě vyjít? Existuje výjimka. Souhlas ti dáme, když nám dokážeš, že o každém zvířátku, které máš ve své nové knížce, už někdo napsal před tebou.“

„Když jinak nedáš,“ řekl jsem. „Tak se tedy do toho pustíme.“

Vybral jsem krávu a písničku o tom, jak ta kráva mléko dává. Přidal jsem, jak ta husa chodí bosa. Dál přišel na řadu kohout v pohádce o kohoutkovi a slepičce.

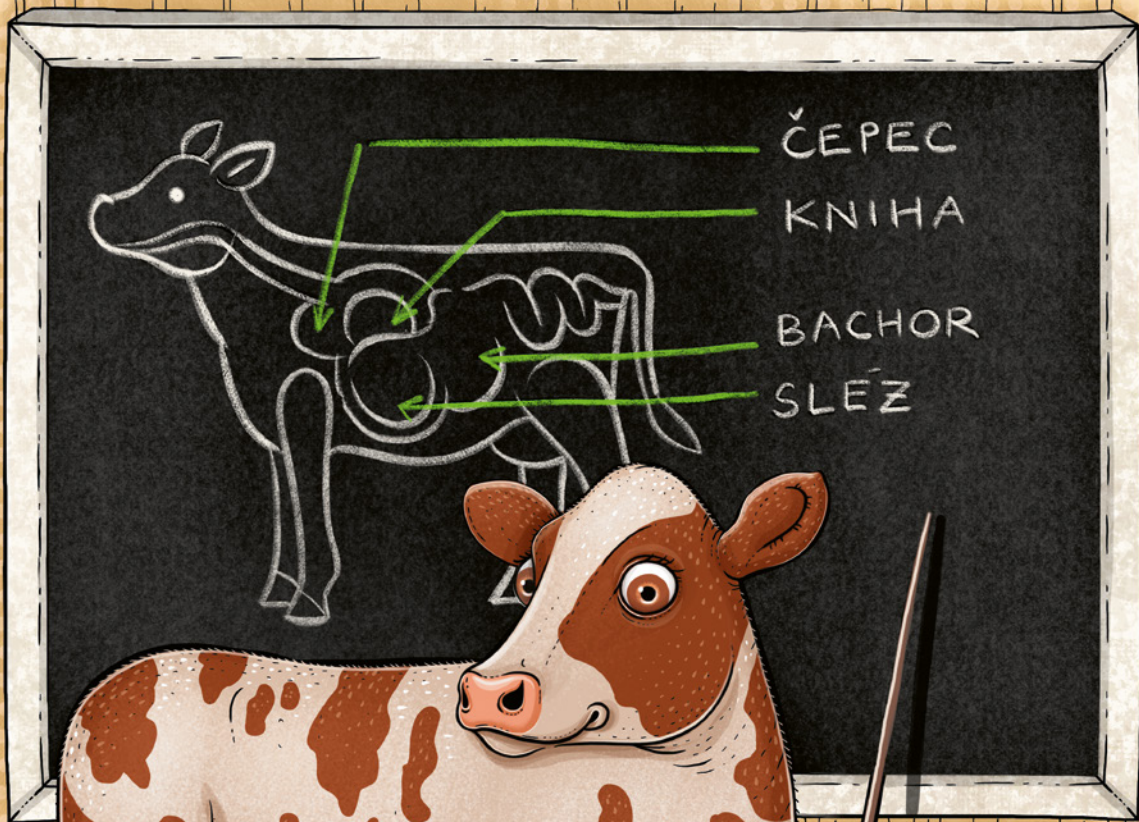
Další bylo prasátko. V jedné pohádce jsou hned tři. Pak běžela ovečka hore do kopečka. A v jedné písničce máme zvířátka dvě. Kočka leze dírou, pes oknem.

Když už jsem měl vyjmenovaná skoro všechna zvířátka, kůň mě přerušil a řekl: „Tak dobře. A na mě nemáš nic?“

„Já mám koně, vraný koně. Stačí?“

„Stačí,“ řekl kůň. „Představení nové pohádky o domácích zvířátkách se povoluje.“

Jeho slova potvrdil i pes. A už je to jenom na vás, milí čtenáři. Můžete začít číst.



ČEPEC

KNIHA

BACHOR

SLEZ



# Kráva

Jednou se bráška Štěpán učil s mámou do školy látku z biologie. Brali ve škole domácí zvířata. A probírali krávu. Krávy už Štěpán znal a věděl o nich všechno. Nebo si to aspoň myslel. Často pomáhal mámě ve chlévě, kde jich měli pět. Učení o krávě ho ne-za-jí-ma-lo. Dokud mu máma neřekla: „A víš ty, Štěpáne, kde má kráva knihu?“

„Kráva má někde knihu?“ To přišlo Štěpánovi divné. Řekl si, že se na to krávy přeptá.

„Máma má pravdu,“ řekla kráva Bělka.  
„Opravdu mám knihu.“

„A mohla bys mi ji teda ukázat?“ zeptal se Štěpán.

„To bych teda nemohla,“ odpověděla Bělka.  
„Je to taková moje tajná kniha.“

„A mohla bys mi z ní něco přečíst?“

„Když je to tajná kniha, tak ti z ní asi nemůžu číst. Jsou v ní tajnosti, které musí zůstat v tajnosti. To snad chápeš.“

„To bych chápal. Ale k čemu pak taková kniha je. Můžeš mi to říct?“

„Víš, co je knížka na psa-níč-ka?“ zeptala se Bělka. A hned si odpověděla: „Vím, že víš. Určitě už jsi viděl brášku, jak do ní psal básničky holkám ze třídy.“

„Aha, tak já už vím,“ potěšil se Štěpán. „Takže bych mohl do té tvé knížky taky přidat básničku. Kdybys o to stála.“

„To bych stála,“ souhlasila Bělka. „A máš na mysli nějakou konkrétní?“

Štěpán přemýšlel. Najednou se objevil pes Kulíšek, který už Štěpána chvíli hledal, aby šli spolu skotačit ven. „Už vím,“ řekl Štěpán. „Dáme tam Skákal pes. Co bys tomu řekla, Bělko?“



„Oves by šel,“ souhlasila. „Myslivce a klobouk s pérem klidně vynech. Ale ta zelená louka, ta se mi líbí moc. Tu bych brala.“

Štěpán tomu nejdřív moc nerozuměl.  
Když mu ale bráška s mámou přečetli básničku,  
kterou připravili na konec, přišel té ta-jem-nos-ti  
na kloub.

A vy už taky asi víte, jak je to s tou knihou,  
kterou má kráva schovanou v žaludku.

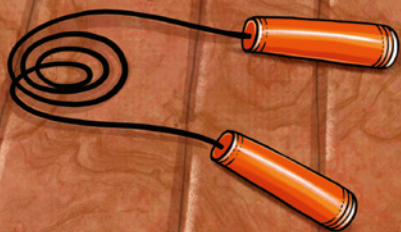
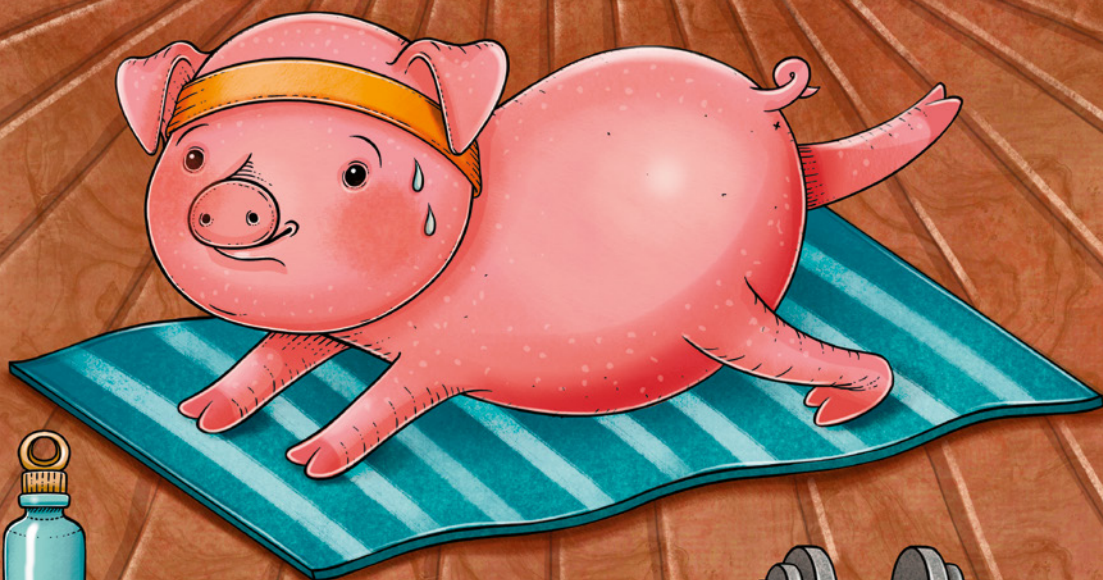
Každá kráva má svou knihu  
a v ní stránky kupodivů.  
Má v ní trávu, květy z louky,  
bodlák, místo pro pavouky.  
Uloží si do knihy  
třeba med a koblihy.

## Prase

Naše prase už mohlo patřit mezi dospělé čuníky. Jako tucet jeho sourozenců. Ti všichni krásně jedli a váleli se, aby přibrali na váze. Ale naše prase se snažilo, aby bylo štíhlé. Tím pádem působilo pořád mladě. Ostatní čuníci se mu vysmívali. Ale prasátku se často zdál krásný sen. A díky němu nechtělo ztloustnout.

Jednoho dne byla vyhlášena soutěž o titul královny krásy s názvem Miss 2000. Pro ty tři nuly v letopočtu byla soutěž pojata jako největší akce roku, století i tisíciletí.

Prasata ve chlévě říkala našemu prasátku čuník modelka. A ze špásu ho hecovala, aby se do soutěže krásy přihlásilo. A prasátko to jejich špá-so-vá-ní vzalo vážně. Na truc. Celé dny běhalo, cvičilo a pitvořilo se před zrcadlem. A celé noci prosnilo. Představovalo si, že stojí



na stupni vítězů. A svět ho uznává a obdivuje.  
A ono se vznáší.

A světe, zboř se! Našemu prasátku z těch představ opravdu narostla křídla!

Soutěž Miss 2000 se konala ve velkém sále pražského Žofína. Do začátku soutěžního klání čekalo prasátko schované za závěsem. S úderem gongu vyskočilo na soutěžní molo. Mezi soutěžícími, porotou i diváky nastal poprask. Televize a novináři se předháněli, kdo s ním udělá první rozhovor. Vypadalo to, že prasátko tu světovou soutěž vyhraje. Ale če-cháč-kov-ství a zájmy sponzorů udělaly svoje. Královnou krásy se stala další odbarvená blondýnka.

Zklamané prasátko stálo před žofínským palácem a dívalo se, jak nad Vltavou krouží hejno racků. Myslíte, že tu lidskou ne-spra-ve-dl-nost oplakávalo? Ale kdepak!



Uvědomilo si, že pro jeden neúspěch se svět nezboří. A křídla, která mu jednou narostla, nenechá přece zakrnět! A tak naše prasátko rozpřáhlo křídla a vzneslo se s racky nad Prahu.

Říkáte, že jste prase s křídly nad Prahou létat  
neviděli? To jste se věru špatně dívali!

Ve Vltavě ryby plavou,  
prase lítá nad Vltavou.  
Neuspělo na soutěži,  
důvod pochopíte stěží,  
prý to naše prase  
má trochu víc v pase!



AD TYP DE IN	AD TYP DE IN
...	...
...	...
...	...
...	...

-PŘÍDAVNÁ J  
-ZÁJMENA:  
-ČÍSLOVKY:  
Základní-

...

...

DYKŤET

## Býk

Když se řekne býk, vybaví se vám silné, mohutné zvíře. Chová se pro značný hospodářský užitek. To budete určitě probírat ve škole.

Ve škole vám ale neřeknou, že existoval jeden jedinečný býk. Byl velice nadaný. Už toho hodně uměl. Skoro tolik, že by mohl ve škole sám učit. Jenže to by musel mít patřičné vzdělání.

Pedagogická škola otevřela ex-pe-ri-men-tál-ní třídu pro neobyčejné žáky. Byla to novinka. Kdyby mi to býk neřekl, sám bych to nevěděl. „Škola přijme ke studiu zájemce se zájmem o přírodu,“ hlásal náborový leták.

„Vědecký výzkum prokázal, že inteligence není dána pouze lidem. A experimentální třída má vědecký poznatek potvrdit,“ zdůvodnil si to býk. A šel se přihlásit k přijímacím zkouškám. Zájemců o vzdělání s diplomem se sešlo hodně.

Byla tu třeba liška, opice, papoušek, vrána i delfín ve velkých neckách. Ale i ty nej-ma-za-něj-ší z rostlinné říše. Třeba jmelí, divizna, jalovec, pár hub a masožravé rostliny.

První zkouška byla z matematiky. Zkoušený a zkušený býk si dokázal spočítat, že mu bude stát za to, aby se ukázal v plné parádě. A uspěl. Většina adeptů odpadla.

Pro ty úspěšné byl dále připraven diktát. Zkoušející diktoval a zkoušení psali. Byly tam chytáky jako brzy a brzičko. V povídání o prodejci na trhu končil diktát touto větou:

„U babičky odbyl bičky za hubičky.“ Tak to napsal náš býk. A dostal pětku.

Komise řekla: „Býk a neví, že se píše s ypsilonem? Je jedno, jestli je to velký býk, nebo malý býček.“

Na to náš inteligentní býk odpověděl: „Podle mě prodavač na tržišti neodbyl býčky, ale bičky.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Knížka o domácích zvířátkách.  
Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.